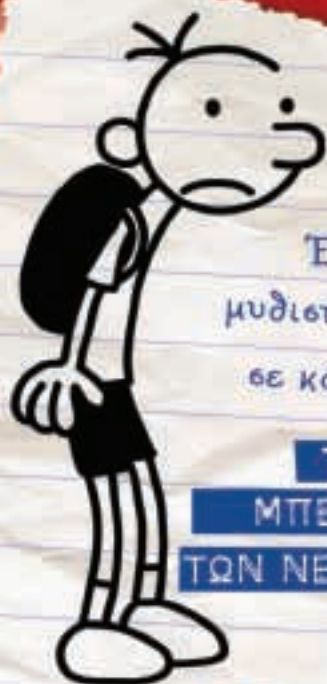

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ

Ένα
μυθιστόρημα
σε κόμικς

ΤΟ Νο 1
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Τζεφ Κίνι

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:
DIARY OF A WIMPY KID:
GREG HEFFLEY'S JOURNAL

Από τις Εκδόσεις Harry N. Abrams Inc., Ν. Υόρκη 2007

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο ενός σπασίικλα:**

Τα χρονικά του Γκρεγκ Χέφλι

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jeff Kinney

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χαρά Γιαννακοπούλου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΕΞΟΦΥΛΛΟ: Chad W. Beckerman and Jeff Kinney

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: ΑΦΟΙ Βόμπρα Ο.Ε.

© Jeff Kinney, 2007

All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2008

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2008, 3.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-456-2

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών χλωρίου και φιλικό προς το περιβάλλον.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιοδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfoffi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ενός Σπαθίκλα

Τα χρονικά του Γκρεγκ Χέφλι

Τζεφ Κίνι

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΧΑΡΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΤΖΕΦ ΚΙΝΙ είναι σχεδιαστής διαδικτυακών παιχνιδιών. Πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Ουάσινγκτον και το 1995 μετακόμισε στη Νέα Αγγλία. Ο Τζεφ ζει τώρα στη νότια Μασαχουσέτη με τη σύζυγό του Τζούλι και τους δυο γιους τους, τον Γουίλ και τον Γκραντ.

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Diary of a Wimpy Kid: The Last Straw

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ ετοιμάζεται:

Το ημερολόγιο ενός σπασίκλα:

Ο Ρόντρικ δεν παίζεται!

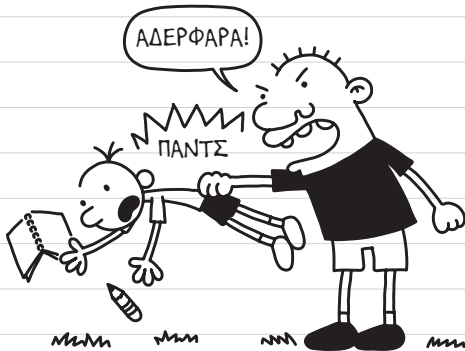
ΣΤΗ ΜΑΜΑ, ΣΤΟΝ ΜΠΑΜΠΑ, ΣΤΟΝ ΡΙ,
ΤΟΝ ΣΚΟΤ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΚ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τρίτη

Πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσω κάτι: αυτό εδώ είναι ένα ΧΡΟΝΙΚΟ και όχι ένα ημερολόγιο. Ξέρω τι λέει στο εξώφυλλο, ωστόσο, όταν η μαμά πήγε να μου πάρει αυτό το πράγμα, της είχα πει εντελώς ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ να μην πάρει κάτι που να γράφει επάνω «ημερολόγιο».

Τέλεια. Άλλη όρεξη δεν είχα, να με πιάσει κανένας κόπανος να κουβαλάω αυτό το τετράδιο και να βγάλει λάθος συμπεράσματα.

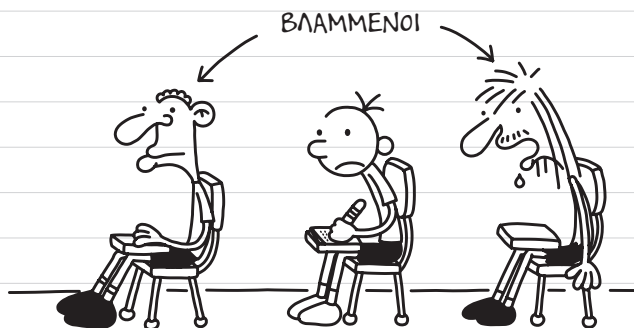
Το άλλο που θέλω να σας ξεκαθαρίσω από τώρα είναι πως ήταν ιδέα της ΜΑΜΑΣ μου η φάση και όχι δική μου.

Αλλά αν νομίζει πως θα κάθομαι να γράφω εδώ μέσα «τι αισθάνομαι» ή ξέρω 'γώ τι άλλο, τότε είναι για δέσιμο. Οπότε, μην περιμένετε να δείτε τίποτε «Αγαπημένο μου ημερολόγιο», αυτό, και «Αγαπημένο μου ημερολόγιο», εκείνο, εντάξει;

Ο μόνος λόγος που συμφώνησα με την ιδέα είναι γιατί σκέφτηκα πως, όταν γίνω πλούσιος και διάσημος, θα έχω καλύτερα πράγματα να ασχολούμαι από το να απαντάω όλη μέρα στις κλίθιες ερωτήσεις του κόσμου. Οπότε, θα μου φανεί πολύ χρήσιμο αυτό το βιβλιαράκι.

Όπως είπα και πριν, μια μέρα θα γίνω διάσημος, αλλά για την ώρα είμαι ακόμη στο γυμνάσιο μαζί με ένα μάτσο βλαμμένους.

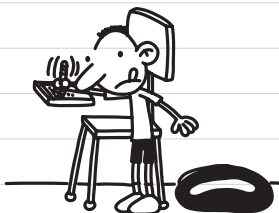

Να σας πω μόνο, για την Ιστορία, πως κατά τη γνώμη μου το γυμνάσιο είναι μία από τις πιο ανόητες εφευρέσεις του κόσμου. Βάζουν παιδιά σαν εμένα, που η ανάπτυξή τους δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, με μανträχαλους που ξυρίζονται δυο φορές τη μέρα.

Και μετά αναρωτιούνται όλοι γιατί πέφτει τόσο ξύλο και δούλεμα στο γυμνάσιο.

Αν ήταν στο χέρι μου, οι τάξεις θα πήγαιναν σύμφωνα με το ύψος, όχι με την ηλικία. Αλλά και πάλι, κάτι τύποι σαν τον Τσίραγκ Γκούπτα θα έμεναν μια ζωή στην Πρώτη.

Σήμερα είναι η πρώτη μέρα του σχολείου και αυτή τη στιγμή, περιμένουμε τον καθηγητή να μας πει πού θα κάτσουμε. Οπότε σκέφτηκα να γράψω λίγο εδώ μέσα, για να περάσει η ώρα.

Α, ναι, να σας δώσω και μια συμβουλή, επί τη ευκαιρία. Την πρώτη μέρα του σχολείου, πρέπει να προσέχεις πολύ πού θα πας να κάτσεις. Μπαίνεις στην τάξη και πας και παρατάς τα πράγματά σου σε ένα τυχαίο θρανίο και μετά ο καθηγητής λέει...

Οπότε τώρα θα έχω για μια ολόκληρη χρονιά τον Κρις Χόουζι μπροστινό και τον Λάιονελ Τζέιμς πισινό μου.

Ο Τζέισον Μπριλ ήρθε αργοπορημένος και πήγε να κάτσει στα δεξιά μου, αλλά ευτυχώς τη γλίτωσα την τελευταία στιγμή.

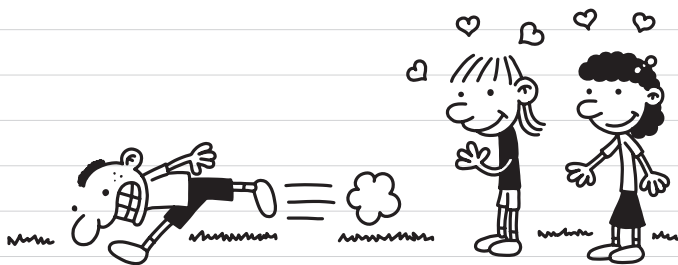

Την επόμενη ώρα που θ' αλλάξουμε αίθουσα, λέω να πάω να κάτσω ανάμεσα σε κάτι θεές μόλις μπω στην τάξη. Ωστόσο, αν πάω, απλώς θα αποδείξω ότι δεν έμαθα τίποτε από πέρσι.

Καλά, δεν καταλαβαίνω τι κόλλημα έχουν φάει τα κορίτσια στις μέρες μας. Πόσο πιο απλά ήταν τα πράγματα στο δημοτικό! Να, ας πούμε, αν ήσουν ο καλύτερος δρομέας της τάξης, τα κορίτσια ξελιγώνονταν.

Και στην πέμπτη, ο καλύτερος στο τρέξιμο ήταν ο Ρόνι ΜακΚόι.

Ενώ σήμερα τα πράγματα έχουν μπερδευτεί πολύ. Τα κορίτσια κοιτάζουν τι φοράς ή πόσο πλούσιος είσαι ή αν έχεις ωραίο πισινό και τέτοια. Και τα παιδιά σαν τον Ρόνι ΜακΚόι ξύνουν το κεφάλι τους και αναρωτιούνται τι στο καλό έγινε.

Ο πιο δημοφιλής τύπος στην τάξη είναι ο Μπράις Άντερσον. Αυτό που μου τη σπάει είναι πως εμένα πάντα μου άρεσε ν' ασχολούμαι με τα κορίτσια, ενώ κάτι παιδιά σαν τον Μπράις τα ανακάλυψαν μόλις πριν από δυο χρόνια.

Θυμάμαι πώς έκανε ο Μπράις στο δημοτικό, ας πούμε.

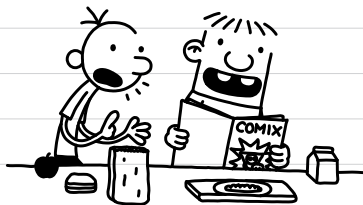
Αλλά τώρα κανένας δε θυμάται ότι υποστήριζα τόσο καιρό τα κορίτσια.

Όπως είπα, ο Μπράις είναι ο πιο δημοφιλής στην τάξη, οπότε όλοι οι άλλοι παλεύουν να κατακτήσουν τις θέσεις από το νούμερο 2 και κάτω.

Για μένα, το καλύτερο που μπορώ να σκεφτώ είναι πως είμαι γύρω στο 52 με 53 στη λίστα δημοτικότητας φέτος. Αλλά το καλό είναι πως θα ανεβώ μια θέση, γιατί πριν από μένα είναι ο Τσάρλι Ντέιβις, που θα βάλει σιδεράκια την άλλη εβδομάδα.

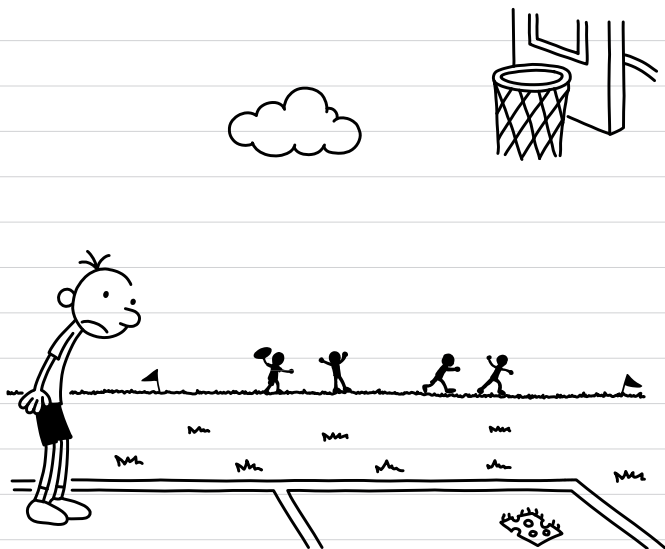

Προσπάθησα να εξηγήσω πώς έχει η φάση με τη δημοτικότητα στο φίλο μου τον Ράουλι (που βρίσκεται κάπου γύρω στο 150), αλλά νομίζω πως του μπήκε από το ένα αυτί και βγήκε απ' τ' άλλο.

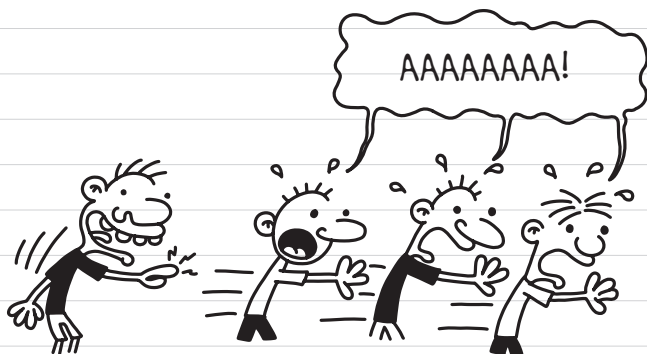
Τετάρτη

Σήμερα είχαμε Φυσική Αγωγή, οπότε το πρώτο που έκανα όταν βγήκα έξω ήταν να πάω στο γήπεδο του μπάσκετ να δω αν ήταν ακόμη εκεί το Τυρί. Και ήταν!

Αυτό το Τυρί βρίσκεται εκεί από πέρσι την άνοιξη.
Μάλλον θα είχε πέσει από το σάντουιτς κάποιου.
Ύστερα από μια-δυο μέρες, το Τυρί άρχισε να μουκλιάζει
και να βρομάει. Κανένας δεν ήθελε να παίξει μπάσκετ
στο γήπεδο με το Τυρί, παρόλο που ήταν το μοναδικό
με δίχτυ στο στεφάνι.

Όμως, μια μέρα, ένα παιδί που το λένε Ντάρεν Γουόλς
άγγιξε το Τυρί με το δάχτυλό του και τότε ήταν
που ξεκινήσαμε αυτό το πράμα με το «Πάρε το Τυρί».
Είναι σαν το «Πάρε τον παπά». Αν σου δώσουν
το Τυρί, το 'χεις πάνω σου μέχρι να το δώσεις
σε κάποιον άλλο.

Ο μόνος τρόπος να προφυλαχτείς από το Τυρί είναι
να σταυρώσεις τα δάχτυλά σου.

Αλλά δεν είναι εύκολο να θυμάσαι κάθε ώρα και στιγμή
της ημέρας να έχεις τα δάχτυλά σου σταυρωμένα.

Οπότε εγώ τα έδεσα με σελοτέιπ για να είναι συνέχεια σταυρωμένα. Και πήρα χάλια βαθμό στην καλλιγραφία, αλλά άξιζε τον κόπο.

Ένα παιδί που το λένε Έιμπ Χολ πήρε το Τυρί τον Απρίλιο και κανένας δεν τον πλησίαζε για όλη την υπόλοιπη χρονιά. Το καλοκαίρι, ο Έιμπ μετακόμισε στην Καλιφόρνια και πήρε μαζί του το Τυρί.

Ελπίζω να μην ξαναξεκινήσει κανείς το «Πάρε το Τυρί», γιατί δε θα το αντέξω πάλι τέτοιο άγχος στη ζωή μου.

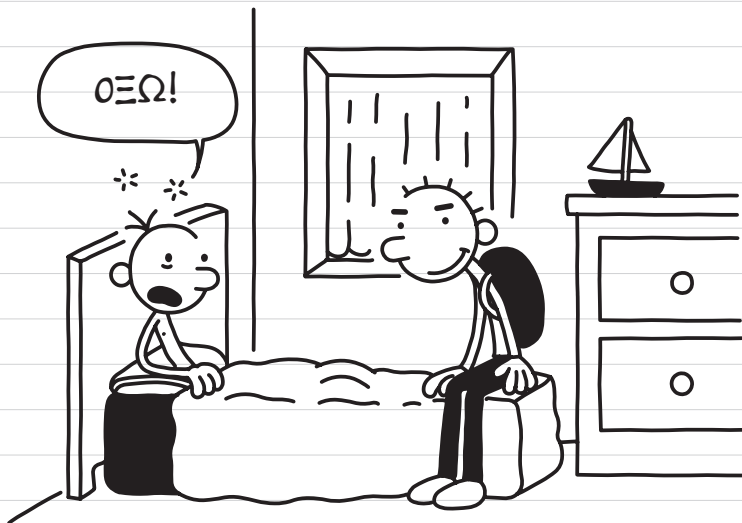
Πέμπτη

Μου είναι πολύ δύσκολο να συνηθίσω στην ιδέα πως το καλοκαίρι τέλειωσε κι εγώ πρέπει να ξυπνάω νωρίς κάθε πρωί για να πάω σχολείο.

Το καλοκαίρι μου δεν ξεκίνησε και τόσο καλά, εξαιτίας του αδελφού μου, του Ρόντρικ.

Μια-δυο μέρες μετά το τέλος του σχολείου, ήρθε ο Ρόντρικ και με ξύπνησε μες στη νύχτα. Μου είπε πως είχα κοιμηθεί όλο το καλοκαίρι, αλλά ευτυχώς είχα καταφέρει να ξυπνήσω πάνω στην ώρα για να προλάβω την πρώτη μέρα του σχολείου.

Μπορεί να νομίζετε πως ήμουν τελείως κλιθίος που το έχαφα, αλλά ο Ρόντρικ είχε φορέσει τη στολή του σχολείου του και είχε βάλει το ξυπνητήρι μπροστά

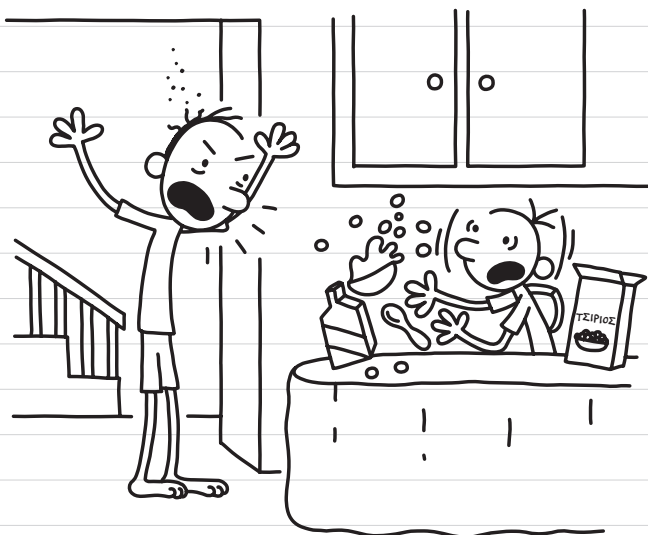

για να νομίζω πως είναι πρωί. Επίσης, είχε κλείσει τις κουρτίνες για να μη δω ότι έξω είχε ακόμη σκοτάδι.

Μόλις με ξύπνησε, ντύθηκα και κατέβηκα κάτω να φτιάξω το πρωινό μου, όπως κάνω κάθε πρωί που έχω σχολείο.

Αλλά μάλλον έκανα πολλή φασαρία, γιατί ο μπαμπάς μου βρέθηκε στην κουζίνα με τη μία και μου πάτησε τις φωνές που έτρωγα Τσίριος στις 3:00 το πρωί.

Μου πήρε κάπου ένα λεπτό να καταλάβω τι στο καλό γινόταν.

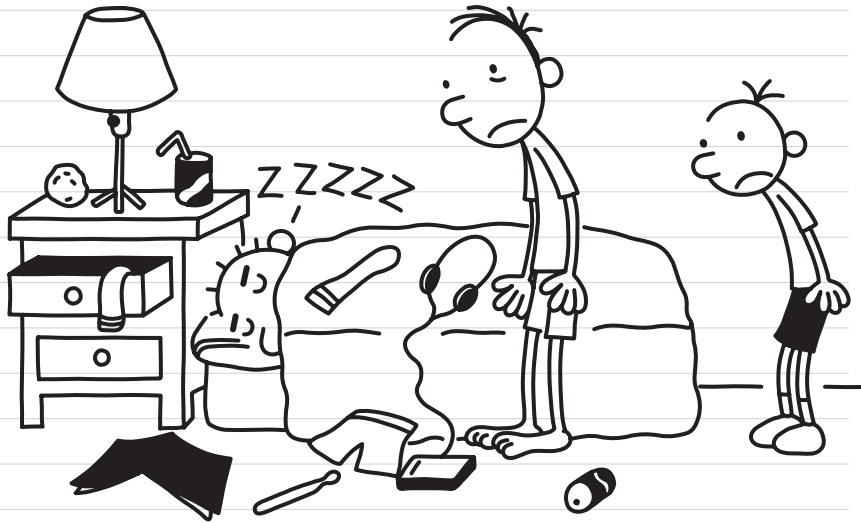

Κι όταν πια κατάλαβα, είπα στον μπαμπά ότι ο Ρόντρικ μου είχε κάνει πλάκα και ότι σ' αυτόν έπρεπε να πατήσει τις φωνές και όχι σ' εμένα.

Ο μπαμπάς πήγε στο υπόγειο να κράξει τον Ρόντρικ κι εγώ τον ακολούθησα. Ανυπομονούσα να δω τη φάτσα του όταν θα τον κατσάδιαζε ο μπαμπάς. Όμως ο Ρόντρικ σκέπασε καλά τα ίχνη του. Και μέχρι σήμερα, είμαι σίγουρος πως ο μπαμπάς νομίζει πως εμένα μου έχει λασκάρει κάποια βίδα.

Παρασκευή

Σήμερα στο σχολείο μάς χώρισαν σε ομάδες ανάγνωσης.

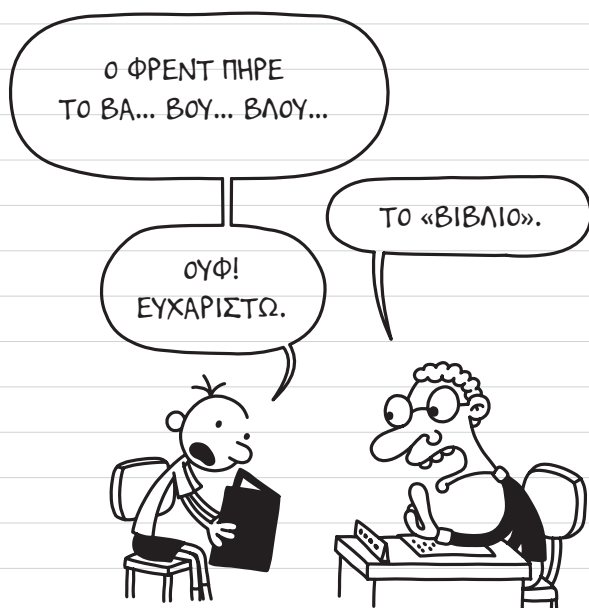

Δε σου λένε όμως αν είσαι στην προχωρημένη ή στην αργή ομάδα, αλλά το καταλαβαίνεις μια χαρά από το βιβλίο που θα σου δώσουν να διαβάσεις.

Πολύ απογοητεύτικά όταν ανακάλυψα πως με είχαν βάλει στους προκωρημένους, γιατί σημαίνει πως με περιμένει πολύ παραπάνω διάβασμα.

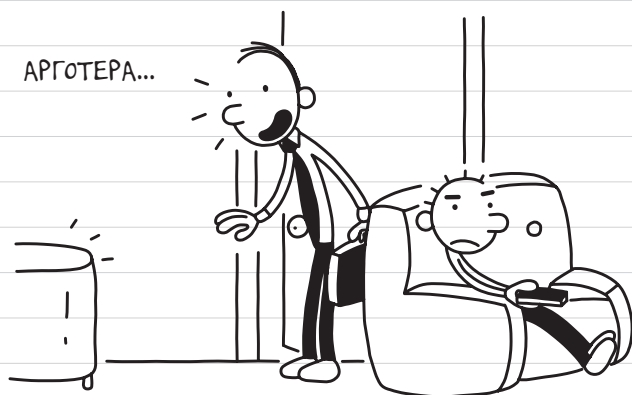
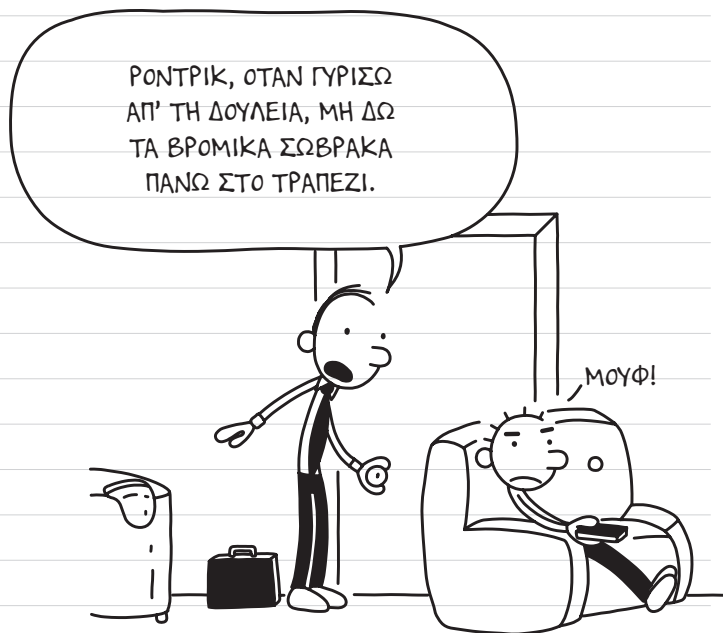
Όταν έκαναν την επιλογή στο τέλος της περσινής χρονιάς, έβαλα τα δυνατά μου ώστε φέτος να μπω στην αργή ομάδα.

Η μαμά είναι κολλητή με το διευθυντή, οπότε πάω στοίχημα πως εκείνη έβαλε το κεράκι της ώστε να ξαναμπώ στην ομάδα των προκωρημένων.

Η μαμά λέει πάντα πως είμαι έξυπνο παιδί, αλλά τότε είναι που δεν μπορώ να συγκεντρωθώ.

Αλλά, αν υπάρχει ένα πράγμα που έμαθα από τον Ρόντρικ, αυτό είναι πως, άμα έχεις συνηθίσει τους άλλους να μην περιμένουν τίποτε από σένα, μπορείς να τους καταπλήξεις χωρίς να κουνήσεις το δαχτυλάκι σου.

Αλλά μάλλον καίρομαι που δεν έπιασε το σχέδιό μου να μπω στην αργή ομάδα.

Είδα ένα-δυο παιδιά να κρατάνε το Μπου! Ο Τρομάρας! τους ανάποδα και δε νομίζω πως το έκαναν για πλάκα.

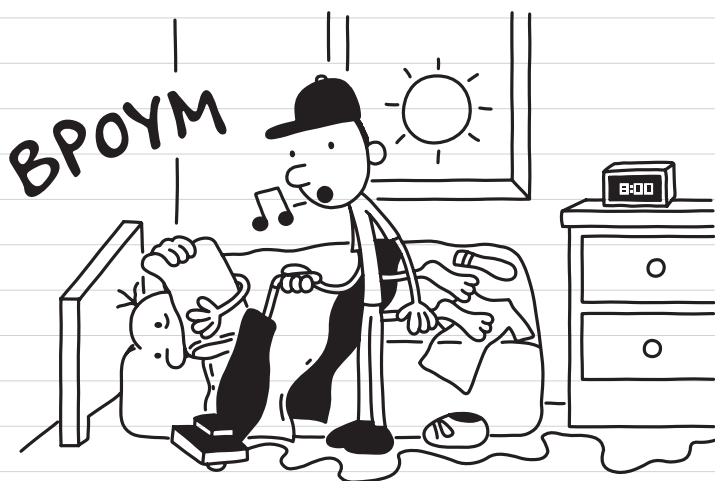
Σάββατο

Ουφ, επιτέλους τέλειωσε η πρώτη εβδομάδα σχολείου, οπότε σήμερα κοιμήθηκα μέχρι αργά.

Τα περισσότερα παιδιά ξυπνάνε νωρίς το Σάββατο για να δουν κινούμενα σχέδια, αλλά εγώ όχι. Ο μόνος λόγος να σηκωθώ νωρίς είναι επειδή κάποια στιγμή δεν αντέχω άλλο τη μυρωδιά της ανάσας μου.

Δυστυχώς, ο μπαμπάς ξυπνάει στις 6:00, ό,τι μέρα της εβδομάδας κι αν είναι, και δε δείχνει να τον νοιάζει αν εγώ έχω ανάγκη να ευχαριστηθώ το σαββατιάτικο ύπνο μου σαν φυσιολογικός άνθρωπος.

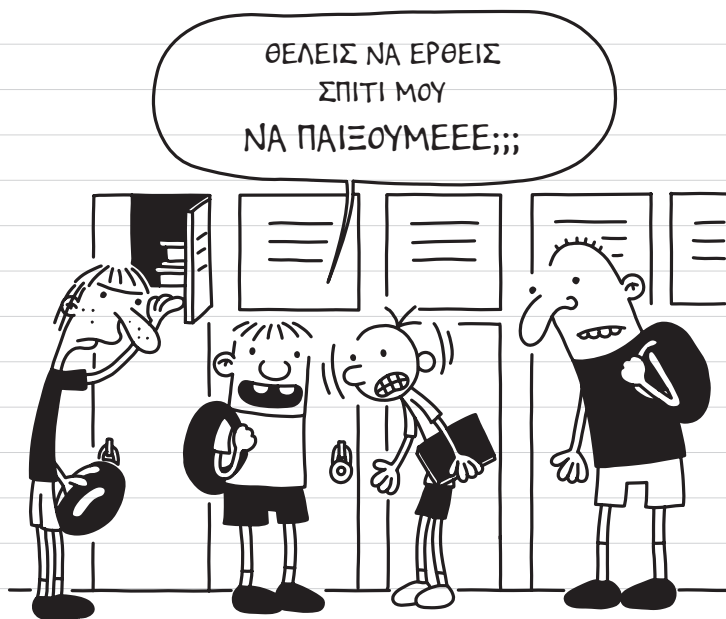

Δεν είχα τίποτα να κάνω σήμερα, οπότε πήγα από το σπίτι του Ράουλι.

Ο Ράουλι υποτίθεται πως είναι ο κολλητός μου, αν και δε νομίζω να είναι για πολύ ακόμη.

Άρχισα να τον αποφεύγω από την πρώτη μέρα του σχολείου, όταν έκανε κάτι που με εκνεύρισε φοβερά.

Παίρναμε τα πράγματά μας από τα ντουλάπια μας μετά το μάθημα και ο Ράουλι ήρθε και μου είπε...

Και του είχα πει τουλάχιστον ένα εκατομμύριο φορές πως, τώρα που είμαστε γυμνάσιο, δε λέμε «παίζουμε» αλλά «αράζουμε». Αλλά όσες αγκωνιές κι αν του έδωσα, ήταν σαν να μιλούσα σε τοίχο.

Από τότε που μπήκα στο γυμνάσιο, προσπαθώ να προσέχω κάπως την εικόνα μου. Αλλά με τον Ράουλι δίπλα μου, τσάμπα κόπος.

Τον γνώρισα πριν από μερικά χρόνια, όταν μετακόμισε στη γειτονιά μου.

Είχε ένα βιβλίο που του είχε δώσει η μαμά του με τίτλο Πώς να κάνετε φίλους σε νέα μέρη και μου ήρθε στο σπίτι να δοκιμάσει τις βλακείες που έγραφε.

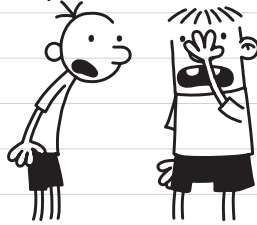

Μάλλον τον λυπήθηκα τον καιμένο τον Ράουλι, οπότε αποφάσισα να τον πάρω υπό την προστασία μου.

Χαίρομαι που είμαστε φιλαράκια, κυρίως επειδή μπορώ να δοκιμάζω πάνω του τις πλάκες που κάνει σ' ΕΜΕΝΑ ο Ρόντρικ.

ΤΟ ΞΕΡΕΣ ΟΤΙ ΑΝ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΡΗ ΣΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΔΙ «ΧΑΜΗΛΗΣ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗΣ»;

ΑΛΗΘΕΙΑ;

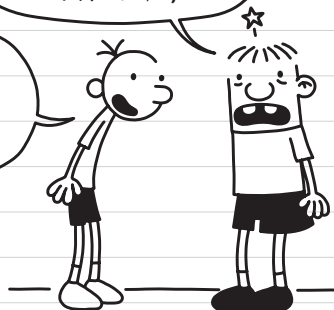
ΧΑ!
ΦΑ' ΤΗΝ!

ΧΛΑΠ!

ΤΕΛΙΚΑ ΕΧΩ ΧΑΜΗΛΗ
ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ,
ΝΑΙ Ή ΟΧΙ;

ΜΜΜ...
ΚΑΤΣΕ
ΝΑ ΞΑΝΑΔΩ.

Μια μέρα θα γίνω διάσημος, αλλά για την ώρα είμαι ακόμη
στο γυμνάσιο μαζί με ένα μάτσο βλαμμένους.

Το να είσαι μικρός είναι φρικη ώρα. Και κανένας δεν το γνωρίζει καλύτερα από τον Γκεργκ Χέφλι που βρίσκεται ξαφνικά στο γυμνάσιο, όπου μικροκαμωμένα πιτσιρικά μοιράζονται τους διαδρόμους του σχολείου με μαντρακαλάδες, οι οποίοι έχουν κιόλας αρχίσει να ξυρίζονται.

Στο Ημερολόγιο ενός Σπασίκλα, ο συγγραφέας και εικονογράφος Τζεφ Κίνι μάς συστήνει έναν απροσδόκητο ήρωα. Και όπως γράφει κι ο Γκεργκ στο ημερολόγιό του:

Μην περιμένετε να δείτε τίποτε «Αγαπημένο μου ημερολόγιο»,
αυτό και «Αγαπημένο μου ημερολόγιο», εκείνο, εντάξει!

Ευτυχώς για εμάς, αυτό που ο Γκεργκ λέει πως δε θα κάνει και αυτό που, τελικά, κάνει είναι δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΕΙΟΣ Α.Ε.
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 1, 105 79 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 2 10 28 04 800 • FAX: 2 10 28 19 550
www.psycheios.gr • e-mail: info@psycheios.gr

ISBN 978-960-453-456-2

